

ყოველ ღვე ორშაბათს გარდა

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, მელიქი შვილის სახლში, № 43  
ქანტორა რედაქციისა: მელიქი შვილის სტამბაში, ბანოვის ქუჩაზე.

ხელის-მღწერა: მიიღება ქანტორაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Типографіи. Въ редакцію газ. „Дროга“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლი-სა—8 მან., ნახევარ წლი-სა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

# დროება

ცალკე ნომერი ღვის შაუბათ

განცხადება: მიიღება რედაქციის, სოლოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, მელიქი შვილის სახლში, № 43.  
ფასი განცხადებისა დღის ასო-ებით ასოზე—1 კაპ., უსო-მთვეულობით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციკლოთი—5 კაპ., პატრა—4 კაპ.

რედაქციის უფლება აქვს გაასწავლოს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

## ტელეგრაფები

ბრძოლის ველიდან

ჰენა, 19 ოქტომბერს. ბოსნიის აჯანყებულთა მოთავენი მოვიდნენ ზელგრადში და სერბიის მთავარს მილანს სთხოვეს, რომ დაეხმაროს იმათ ოსმალელებისაგან განთავისუფლებაში.

რაბუზა, 19 ოქტომბერს. ჩერნოგორიის თავადი არმიში მოვიდა. აქ ამბობენ, რომ ამ ვოკლე ხანში ისევ დაიწყება ბრძოლა ოსმალეებსა და ჩერნოგორიელებს შუაო.

ჰენა, 19 ოქტომბერს. („ბოლოის“ დეპეშა). ლონდონის გაზ. „Standard“-ში სწერენ, რომ დიდი ჯარი რუსისა მეჯიდიედამ სილისტრიისაკენ წასულა.

ამბობენ, რომ სტამბოლში ძალიან დაფთხობილია ხალხიო, აქ გავრცელდა ხმაო, რომ პლენო აიღეს რუსებმაო და ბურკო აღრიანოპოლის ასაღებად მოდისო.

ნემეცური გაზ. „Tagblatt“ ამბობს, რომ როგორც რუსები პლენოს აიღებენ, იმ წამსვე მორიგებაზე მოლაპარაკება ჩამოვარდებაო, თ. ბისმარკი და შორჩაკოვი ამ საგნის შესახებ დათანხმდნენ ერთმანეთშიო.

## ღვის აგებები

აზიის ბრძოლის ველიდან

ნემეცურს გაზეთს „Fremdenblatt“-ში დაბეჭდილია თფილასიდან 4 ამ თვეს გაგზავნილი დეპეშა, რომელიც გვაცნობებს, რომ არც შარსში და არც არზრუმში ოსმალეებს იმდენი სურსათი არა აქვთ მომზადებულიო, რომ ჯარს ამ ქალაქში დიდხან გაძლება შეეძლოსო; განსაკუთრებით ცუდს მდგომარეობაში იმყოფებაო არზრუმი, რომელშიაც ამ ქამად 6,000 ოსმალე დაჭრილი სალდათები არიანო.  
როგორც მოგვსენებათ, შარსში ბე-

ერი ჯარი არ დაუტოვებიათ ოსმალეებს; და მართლაც, თუ სიცივემ და ავდრიანობამ არ მისცა რუსის ჯარს დაბრკოლება, და თუ ეს ჯარი კარგათ შემოერთყა გარს, ამ ციხის აღება არ გაძნელებდა.

რაიცა შეეხება არზრუმს, ოფიციალური ტელეგრამებედამ ვიცით, რომ იქითკენ მიმავალ რუსის ატრიადებსა და არზრუმს შუა დგანან მუხთარ-ფაშისა და იზმაილ-ფაშის არმიები, რომელნიც უეჭველია, რაც ღონე აქეთ, ამ თავითვე ეცდებიან წინააღმდეგობა გაუწიონ, და მტერი არზრუმამდინ არ მიუშვან.

ამას გარდა ნუ დავივიწყებთ კიდევ, რომ მუხთარ-ფაშას ყოველის მხრიდან ახალი ჯარები მოსდის ახლა...

„პეტერბურღის უწყებებში“ დაბეჭდილი დეპეშა ამართლებს იმ ამბავს, რომელიც ამ თვის 10-ს გვაცნობა ჩვენმა არტანელმა კორრესპონდენტმა; ეს ტელეგრამა ამბობს, რომ არტანის ატრიადის უფროსს, ღენ. პომაროვს, ბრძანება მოუვიდაო, რომ ოლთისაკენ გაემგზავროს თავის ჯარებით და შარსის მხრიდან მომავალ რუსის (ბეიშანის და ტერლუკასოვის) ჯარებს შეუერთდეს.

გაზეთს „Presse“-ში მოყვანილია შემდეგი დეპეშები, მიღებული თფილისიდან 12 ოქტომბერს:

„რუსის ჯარებმა ზარბაზნები დაუშინეს შარსს, რომელიც რამდენსამე ალაგას იწვის. რუსები ახლაც იქვე დგანან შარსის დასაველეთით, მაცრასთან, საცა აღრე იდგნენ. იზმაილ-ფაშა ბერგერში შევიდა. ლაზარევის კალონა კი ამ ქამად შაგიზმანშია.“

სტამბოლიდან 12 ამ თვეს მიღებული დეპეშა გვაცნობებს:

„მუხთარ-ფაშამ გაამაგრა ზიენი. ინგლისის ღენერალი ტემბბალი ამ ქამად არზრუმშია.“

„არზრუმიდან იწერებიან, რომ მუხთარ-ფაშას დასახმარებელად აქედამ და ბათუმიდან დიდძალი ახალი ჯარი მიდის შარსისკენაო, და საზოგადოთ აქ დიდი მზადება არის. ოსმალეებს იმედი აქვთო,

რომ კიდევ დასწევენ უკან რუსის ჯარსაო.“

ლონდონის გაზეთს „Daily Telegraph“-ში იწერებიან სტამბოლიდან:

„ოსმალეთის მთავრობამ ღიარბეკირის, მოსულისა, სივასისა და აგრეთვე მესაპოტამიის ღებერნატორებს ბრძანება გაუგზავნა ტელეგრაფით, რომ ახლაც, დაუყოვნებლივ, რაც ოაფისუფალი ჯარები ჰყავთ არზრუმისაკენ გაგზავნონ მუხთარ-ფაშის განკარგულებაში.“

შემომოყვანილისავე გაზეთის სიტყვით, რაშიდ-ფაშა თავის ატრიადით ამ ქამად ჩიმ-თათის სიმაღლეებზე არის დაბანაკებული და ამნაირად საძხრეთითა და დასაველეთით იცვავს შარსის სიმაგრეს.

„ჩრდილოეთ ბერმანის საზოგადო გაზეთში“ დაბეჭდილია შემდეგი სტრიქონები:

„როგორც ღუნაის არმიში ებრაელ მეიჯარაღრებმა, აგრეთვე მცირე აზიის არმიში—სომხებმა ძალიან ცუდად წაიყვანეს ჯარის რჩენის საქმე და კეთილსინიღისიანად ვერ შეასრულეს მმართებლობის მონღობილობა.“

„მცირე აზიის რუსის არმიში განსაკუთრებით მმართებლობამ რამდენიმე ბოროტ-მოქმედება აღმოაჩინა პოდრიადჩიკებისა და ინტენდანტის ჩინოვიკების მხრით, და ამის გამო რამდენიმე ჩინოვიკი სინტენდანტოსი სამართალში არის მიცემული.“ (მოსკ. უწყ.)

მხროვის ბრძოლის ველიდან

ბუშინწინ საღამოს ჩვენს ქალაქში მოსული ოფიციალური დეპეშა გვაცნობებს შემდეგ დაწერილებით ამბავს ღენ. ბურკოსაგან სოჭის გზაზე გამარჯვების შესახებ:

„12-სა და 16 ბორნიღუბნაკთან და ტელეშთან ღენ. ბურკოს არმიამ აიყვანა ტყვედ 13 ტაბორი ქვევითა ჯარი და 5 ესკადრონი, სულ 7,000-მღინ, და 7 ზარბაზანი. ამ ჯარში ურევია 2 ფაშა და 200-მღინ აფიცერი, 3 ინგლისელი და 1 ფრანცუზი. მართმა სალდათმა ოსმალეებს დროშა ჩაიგდო ხელში.“

„ამ დამარცხების შემდეგ, შევქმთ ფაშა თავის 12 ბატალიონით გაიქცა რადომორკიდან; ჩვენი ცხენოსანი ჯარი მისდევს იმას.“



მსმალთს მმართველობამ გამოაცხადა სტამბოლში 12 ლეინობისთვის შემდეგი ღებები:

„პლენოს ლუბერნატორი იწერება, რომ რუსებმა ხელ-ახლად დაუშინეს ყუპარები რუმეჩეს.“

„რეუფ-ფაშა ბალკანიდამ გვაცნობებს, რომ შიპკოს გადასაჯალთან ჩვენ და რუსებს გაუწყნარებელი ზარბაზნის სროლა გვაქვს.“

„ზობარტ-ფაშა სტამბოლში მოვიდა.“

შიპკოლამდე მენის გაზეთს „Tagblatt“-ში იწერებია, რომ, რადგან ამ გადასავალზე ამ ქამად საშინელი დიდი თოვლი მოვიდა და სიცივეები დადგა, ამის გამო მსმალთს ჯარი უკან დაბრუნდა და სოფელს შიპკოლში დაბანაკდა.

შრანცუხულს გაზეთს „La France“-ში დაბეჭდილია სტამბოლიდამ მიღებული კორრესპონდენცია, რომლის ავტორი იწერება, აქ ხმა არის გავრცელებული, რომ აღრინდელ ღუნაის არმიის მთავარ-სარდალს მეჰმედ-ალი-ფაშას სამხედრო მინისტრად და მთელი მსმალთს არმიის უფროსად დანიშნვას უპირობებო.

მაგრამ მეორე მხრით მენის „Presse“ გვარწმუნებს, რომ ამ ქამად მსმალეთი დიდძალ ჯარს აგროვებს სერბიის სამხედვარზე და მეჰმედ-ალი-ფაშა ამ ჯარის მთავარ-სარდალად ინიშნება.

# სამართველო

დღიური

\* \* \* ბასულ სამზაბათს ჩვენს ქალაქში მოიყვანეს 200-მდინ მსმალთს ტყვეები, რომელნიც 3 ლეინობისთვის აიყვანეს პელიართან ბრძოლაში ჩვენმა ჯარებმა. ამათში ურევია, როგორც გვიტხრეს, 12 აფიცერი და აფიცრებში ერთი შაბარდოვლი თ. ბეკოვიჩი, რომელიც ამ ათითხუთმეტი წლის წინათ გოაასულა მსალეთში. ამ ტყვეებს მალე პლადიკავკისისაკენ გაგზავნიან.

ამ დღებში ჩვენს ქალაქში გამოატარებენ აგრეთვე დანარჩენ მსმალთს ტყვეებსაც, რომელნიც ალექსანდროპოლიდამ წამოუყვანიათ და ახლა გზაზე არიან.

\* \* \* ბაზეთი „ივერია“ გვაცნობებს, რომ თფილისის თავად-აზნაურთა საადგილ-სამულობანკის ზედამხედველმა პომიტეტმა ამ ბანკის დამწესებელთა კრებისათვის მეორე ვადა დანიშნა, 15 ნოემბერი, რადგან პირველი კრება არ მოხერხდა წვერთა ჯეროვანი რიცხვის შეუკრელობისა გამო.

\* \* \* ძახეთილამ გვწერენ, რომ ეს ერთი კვირა მეტი იქნება, რაც აქეთკენ ბურუსიანი და უწვიმო დღეები არისო და სოფლის ხალხს მუშაობას უშლისო.

\* \* \* ჩვენი არტანელი კორრესპონდენტისაგან მივიღეთ ჩვენ შემდეგი შენიშვნა:

ამ თვის 11-ს აქ ერთი სახლი და-

ანგრის შემოსთვის და კედელსა-და-კედელს შუა აღმოჩნდა და დაიძინეს ძელები; განსაკუთრებით ბევრი იყო თავები, მთლათ კედელი ამ თავის უსლებით იყო ამოყვანილი. ზოგი ამბობს, იქ იქნება 600 კაცის ძელებიო, ზოგი ბევრს, ზოგი ნაკლებს. მრთი ჩემი ნაცნობი მარწმუნებდა, რომ ერთი მილიონი იქნებაო. ეს, რასაკვირველია, ერთობ გახვიადებულია, მაგდენი კი არ არის, მაგრამ 200-მდინ კი იქნება.

„ხალხში ამბობენ, რომ ავაზაკების საქმეაო, ზოგი ხორელოსა და ზოგი მსმალთების ჭანატიზმს აბრალებს.“

„ამ ძელებს, როგორც ამბობენ, ექნებათ ასზე მეტი წელი. მე მგონია რომ უწინდელ დროებაში, როცა მსმალთს და ქართველებს ჰქონიათ ომი, ომში დახოცილნი ამ ადგილს ერთათ დაუსაფლავებიათ.“

„სახლებს აქ სულ მიწაში აშენებენ. როცა ამ სახლის ამშენებელმა ნახა ამდენი კაცის ძელები, აილო და კედელსა და კედელ შუა დაატანა, რადგან დაეზარა მეორეთ სადმე დამარხვა.“

არტანის ალებში დახოცილნი ქალაქის ახლოს არიან დასაფლავებულნი; იმათ რომ ჯვრები არა ჰქონდეს, ვერავინ შეატყობს, რომ ამ ადგილას საფლავია და ვინ იცის რამდენიმე წლის შემდეგ იქნება ქალაქი გადიდეს და ამისთანა შემთხვევა მოხდეს კიდევ.“

\* \* \* ჩვენ გვატყობინებენ, რომ ერთი გამომცემელთაგანი ქართულს შაურთან წიგნებსა ამზადებს და ამ მოკლე ხანში აბეჭდვინებს საყმაწვილო წიგნს, სახელად „სახუქარი ქართველ ყმაწვილებს,“ რომელშიაც ზოგი დაბეჭდილი და ზოგი ჯერ დაუბეჭდელი საყმაწვილო ლექსები იქნება მოყვანილიო.

# ფელტონი

პაპლონ მარკოვიჩი

მოთხრობა არდოვისა

თავადმა ჯვარი დაიწერა თუ არა, მაშინვე გამოუჩნდა „ლამაზ ლიუბას“ მეორე მფარველი...

თქვენ გგონიათ, რომ პაპლონ მარკოვიჩი აენტო თავისმოყვარეობით და გაცოცხდა მას, როგორც საზიზლარ დედაკაცს? არა! ის მემრეთაც დაიარებოდა მასთან სიამოვნებით, მაგრამ, რომ აღარ უშვებდნენ, სიანს ენოთირებოდა იმას თვალეში, და ერთ საღამოს გამოაგდეს გარეთ ამ სიტყვებით; „აღარ შემიძლიან მივიღო ყოველთვის შენისთანა საზიზლარი კაცი!“ აი გულწრფელი და ნამდვილი სიტყვა! საზიზლარი კაცი! ამაზედ უკეთესი სახელი მას არ შეეფერებოდა! ისე დაეცა ის სულით, რომ პატიოსან კაცს ვეღარ დაენახებოდა! შეაძლიეს

მას ჯამაგირი, უარი უთხრა. თუმცა ის სუსტი იყო, მაგრამ ფლიდს არავინ ეძახდა; და ილუპებოდა კი, თუ არ კეთილი კაცები:

ერთმა ძველმა მეგობარმა დაინახა ერთხელ... სამიკიტნოში... წაიყვანა თავისთან... უშოვნა ორი თუ სამი გაკვეთილი... და ირჩინდა თავს გაჭირვებით...“

პაპლონ მარკოვიჩი თან-და-თან სუსტათ დასუსტათ ლაპარაკობდა. ხმა უწყდებოდა, სულ ერთიანათ ჩაფლულყო სავარძელში და უაზროთ იყურებოდა გარეშეში...

— ღიან, ღიან! წამოილულულა მან თითქმის დაიწყებულმა და თან ცდილობდა ამომძვრალიყო სავარძლიდან... იქ კი ყველაფერი თავის რიგზე მიდიოდა. მეორეს მიჰყვა მესამე, და მეოთხემ მიატრევა კიდევ! მძიმე ავთ გახდა და აბავილას ჰქონდა მისი თავი; შველა მისი ნიეთები გაჰყიდეს და გადაიყვანეს საავთმყოფოში.

პაპლონ მარკოვიჩმა წამოიწია და დიდ-

გულათ შემომჩერდა....

— და როდესაც იწვა ის, წამოიძახა მან უეცრათ, სასიკვდილე სარეცელზე, ყველასაგან დავიწყებული, ვინ გაახსენდა მას? მის მოსაყვანად გამგზავნა? პაპლონ მარკოვიჩი მოიხმო! მინ მივიდა იმასთან? პაპლონ მარკოვიჩი! და ლიუბა ცხარის ცრემლით თხოვდა იმას მიტევენას და იმანაც მიუტევა! მაგრამ რა? მანა ასე ძნელი იყო იმის მიტევენა! მანა ის იყო დანიშნული? არაროდეს! პაპლონ მარკოვიჩი მარტო იმას არ ამტყუნებს! ის კარგათ ჰხედავდა, როგორ შენატრიდნენ მას... ის ჰხედავდა, როგორ სთესავდნენ მის ჩჩვილ გულში ბოროტებას... მაგრამ რამდენსაც ის ცდილობდნენ დაემდაბლებინათ პაპლონ მარკოვიჩი მის წინაშე, იმან ბოლოს მაინც სთქვა, რომ პაპლონ მარკოვიჩი მისთვის მაინც ყველაზე მაღალი სულისაა დედა მიწაზე. ღიან, ლიუბამ თქვა ეს, არა თუ ერთხელ, რამოდენიმე ჯერ! ღიან რამოდენიმე ჯერ. ეს ნამდვილია....

მართ ჩვენ დამალულ სასწავლებელზე

„დროებამ“ და სხვა ჩვენმა გაზეთებმა გამოაჩხრიკეს და დაანახვეს საზოგადოებას ზოგიერთი ნაკლულოვანება ჩვენი სასწავლებლებისა. მხოლოდ ყველას დაავიწყდა ერთი იმათგანი, რომელიც ბუსავით მოშორებია ოფილისის სინათლეს, და მიკუნჭულა სადღაც პელაბრის კუთხეში.

რა არის მიზეზი, რომ გაზეთებმა ვერ მიაგნეს ამ პელაბრის შკოლას? იქნება ეს სასწავლებელი იყოს ყოველად უნაკლულად? იქნება ამას აკლდნენ იმ ნაირი პირები, როგორც არიან სხვა სასწავლებლებში? შესცდება, ვინც ასე იფიქრებს. მე, როგორც პელაბრელი, ვიცნობ აქაურ პედალოლებს; ბევრჯერ მიმიცია იმათთვის შემოსწავნილი კითხვები და პასუხათ მიმიღია: „ჩვენ ბედნიერები იმითი ვართ, რომ ჰერეტიკები არა გვეყვანან. რედაქციებმა არც კი იციან—ვართ სადმე თუ არა!“ თუმცა, როგორც სჩანს, ეს ჩვენი პედალოლები ცდილობენ ყოველივე თავიანთ ნაკლულეყანება დამალონ; მარამ „ჭირი ერთხელც არი თავს იჩენს.“

ბევრი რამ გავიგონე და გავიგე შემოსწავნილ სასწავლებელზე, უბევრესი დამრჩა შეუტყობარი, მხოლოდ მცირეს მოგახსენებთ და იმასაც ისეთებს, რომლის დამტკიცება ნამდვილის ფაქტებით შემიძლია.

ბერა უქმეების გარდა, საქმის დღეებში შემოსწავნილ სასწავლებლის შაგირდებს აქვსთ ერთ თავი საქმელი სა-

დილათ: შჩი ანუ სუბი და რამდენიმე მისხალი ხორცი. ასი მოწაფისთვის თურმე იწერენ ორ ფუთზე ნაკლებ ხორცს; გაყავით ეს ხორცი სადილ-ვახშმისთვის ორად; მიიღეთ სანეში ყასაბის ცულლუტობა წონაში, გამოარიცხეთ მსხვილ-მსხვილი ძვლები; გააძღეთ მზარეული და მოსამსახურეები,—და შეგეძლება წარმოიდგინოთ ის შაგირდის კერძი ხორცის ნაჭერი, რომელიც მიახლოებით უნდა აიწონოს.

არც ჩაცმა-დახურვა აქეთ საცოდავ მოწაფეებს საჭმელზედ უკეთესი. ბევრჯერ შემიხედნია სასწავლებლის ეზოში წირვა-ლოცვის დროს, როდესაც შაგირდები ყოფილან ეკლესიაში, და დამინახავს დაგლეჯილ-დაფლეთილი 10—15 მოწაფეები. ეს ისინი ყოფილან ხოლმე, რომლების ქუჩაში გამოყვანა ვერ ვაუბედნიათ სირცხვილით.

ამ ნაირად შიმშილი, სიტუტლე, სიცვიე სივიწროვე დასაძინებელ ოთახებში, საძაგლათ გაფუჭებული ჰაერი შეადგენს განუყრელ კუთვნილებას პელაბრის სასწავლებლისას. ამიტომაც არც ერთ ოფილისის სასწავლებელში არ იქნება ამოდენი რიცხვი ავთამყოფებისა, როგორც აქ.

ბანა ამ უწყსოებას ვერ ხედავს სასწავლებლის მთავრობა?

— რა ექნათ, ბატონოო, გიპასუხებს სასწავლებლის მთავრობა, განა ჩვენ ვერ ვხედავთ იმას, რასაც თქვენ გვეუბნებით, მარამ არ შეგვიძლიან გავაუმჯობესოთ მოწაფეების ცხოვრება; შეძლება არა გვაქვს.

რალაც სამწუხარო წინათ-გრძნობამ გადმომახტუნა ფაიტონიდან და გაეძვერი ხალხში. ტროტუარზე ეგდო პალონ მარკოვიჩი, სულ ერთიანათ სისხლში შეღებილი. ის იწვა პირ-აღმა დახუჭულის თვალებით და არავითარი სიცოცხლის ნიშანი აღარ ჰქონდა. იმის წინ დაჩოქილი იყო ვიღაც მოხუცებული კაცი და სიფრთხილით უხსნიდა სერთუკის ლილებს.

— სოცხალია? მკითხე ამ კაცს.

— სოცხალია ჯერ! მოკლეთ მიპასუხა. ზაგზაენეთ საჩქაროთ ტახტრე-ვანზე. მიუბრუნდა ის პოლიციელს.

— ზაგზაენილია! ზანტათ მიუგო იმან. ამ დროს პალონ მარკოვიჩმა თვალები გახილა, რამოდენიმე ხანს უაზროთ იხედებოდა; შემდეგ ჩემზე შეაჩერა თვალები; სიცოცხლის სხივმა გააბრწყინა ისინი.

— აა, ეს თქვენა ხართ? წამოიხრი-ალა. ხედავთ... დასრული მოვიდა... არ მეგონა, თუ პალონ მარკოვიჩი... აგრე...

შეიძლება, მკითხველო, მართლაც ამბობდეს, მაგრამ ზოგიერთი ბოროტი ენა ლაპარაკობს, ვითომც ერთი ენაღაც პედალოლი შემოსწავნილი სასწავლებლისა არ ზიზღობდეს რამდენიმე ლუკმა მოწაფეებისა თითონ ჩაყლაპოს. ამ პედალოლს კანონის ძალით ეძლევა სახელმწიფო სადგომი სასწავლებელში, სადაც სდგას სახლობით. სადგომი მდგომს ჭამაც უნდა; ესეც სახელმწიფო იყოსო, ფიქრობს პედალოლი, და მიეზიდება დღეში ორ-ორ პურს. ამ პედალოლმა თურმე იცის, რომ სასწავლებელმა თავის მოწაფეს არ უნდა აჩვენოს მაგალითი სხვის ხარჯზედ ცხოვრებისა, ამიტომ იგი აზიდინებს პურს თავის მოსამსახურეს, რომელსაც სახელმწიფო ჯამაგირი ეძლევა, ღამე...

ბანა ცარიელი პური უნდა ჭამოს პედალოლმა და მისმა სახლობამ?! სხვა მასალებს მზარეული გამოანახავს და შეაზავებს საქმელს როგორც საჭიროა... მირზოვემა ნათი დააძვირა; ჩვენი პედალოლი ამას არ ნადვლობს: იმას უნთია ოთხი ღამეა, როდესაც შაგირდების დასაძინებელ ოთახებში ბჭუტავს სამი.

ამ სასწავლებელში ქართული ენის მასწავლებელი განლაგეთ ისეთი პირი, რომელიც, როგორც ამბობენ, უფრო მშვენიერათ არჩევს ძახურს განჯურიდგან, ვიდრე მარტივ წინადადებას რთულიდგან.

პელაბრელი

პალონ მარკოვიჩი შებრალების სახით შემომამჩერდა. არ ვიცი რა შემატყო. ბოლოს უეცრად წამოხტა და აიჩქარა წასვლა.. რამდენი ვთხოვე დარჩენა, ანუ მიეცა ნება, რომ გავყოლოდი; მაგრამ მოღუბულის და უკმაყოფილო სახით შემომხედა.

— მე შესაბრალისი არი ვარ! შმორჩილესად გმადლობთ! მხლა არ შემიძლიან და სხვიმის.. ხვალ დასასაფლავებლათ... ვთხოვოთ მიბძანდეთ.....

ამ სიტყვებით დაიხურა ქუდი და არც კი შემოაუხედავს ჩემთვის, ისე გავარდა ოთახიდან..

მეორეს დღეს აღტქმისა-მებრ გავსწიე მშვენიერ ლიუბას დასასაფლავებლათ. რამდენიმე ნაბიჯზე მ—ს საავათმყოფოდგან, შეგროვილმა ხალხმა გადულობა გზა ჩემს ფაიტონს.

— რა ამბავია? ვკითხე მე ჩემს ახლო მდგომ გლეხს.

— მიღაც მთვრალი გაქვლიტეს, გულცივათ მიპასუხა.

დასრულდებოდა... მაგრამ!... სულერთი არ არის, ასე იქნება... თუ ისე?!

ხელ-ახლათ დახუჭა თვალები. სოტა ხნის შემდეგ ისევ გახილა. მე დავხარე.

— მე.. იქ.. შეუკვეთე ყვავილები, წამოიხურჩულა ძლივს. წაიღეთ.. წაიღეთ არ დაგავიწყდესთ... აღის ფერი... ვარდები... უყვარდა იმას...

სისხლი ამოასხა პირიდან. მუხლებზე მდგომმა კაცმა ნადვლიანათ გაიქნია თავი.

— ვერ მივიყვანთ ჩვენ ამას ცოცხალს.. ოქვა და გადგა განზე.

სამარის მსგავსი სიჩუმე მდგომარეობდა გარემოში. პალონ მარკოვიჩი გაინძრა. საჩქაროთ მიეუახლოვდი და ავიღე მისი გაცივებული ხელი. მართს წამს თავის ჩამქრალი თვალები კიდევ შეაჩერა ჩემზე. მწარე ლიმილმა გადურბინა იმას სახეზე. ტუჩები გაანძრია; მაგრამ არც ხმა, არც სიტყვა არ მომესმა. პალონ მარკოვიჩი დაღუპდა საუკუნოთ..

თარგ. ა. მ—სა (დასასრული)



„დროებას“ კორესპონდენცია

ზამო-იმაერთი, 10 ოქტომბერს. რამდენათ გავრცელდა ჩვენს ხალხში სწავლის სურვილი, დღეს ყველამ ცხადთ იცის. ჩვენი სოფლის შკოლები გახსნისათნავე შაგირდებით გაივსო; მაგრამ დღეს, საუბედუროთ, იმდენ შაგირდებს ვეღარ ხედავ შკოლებში. ზოგიერთ შკოლებში სულ მოსპეს სიარული ბავშვებმადა ზოგიერთის დახურვას თვითონ გლეხები თხოულობენ.

ცხადთ გამოჩნდა, რომ ამ შკოლებზე გული უფრილდება მდებალ ხალხს და იმ მნიშვნელობას აღარ აძლევს სოფლის შკოლას, რასაც წინათ აძლევდა.

რა არის ამის მიზეზი? რისგან არის, რომ პირველათ ასე შეხარია შკოლებს და ბოლოს მის დახურვას თვითონვე თხოულობენ?

ამისათნა ცუდი მოვლენის მიზეზს აქ ორნაირად ხსნიან: უზღის უფროსი და სასწავლებლებისა ამას მიაწერენ არა კეთილთა პირთა, რომელნიცა ვითომცა აგონებენ ხალხს ცუდ ხმებს, აშინებენ მათ სალდათათ წაგიყვანებენ, თუ ბავშვები შკოლაში მიეციოთ. ანუ, ეუბნებიან—სწავლა სასარგებლო არ არისო და სხვა ამისთნაებს. ამისათვის ამის შესაფერ საშუალებას ხმარობენ და მალალ მთავრობასაც ამას ეუბნებუნიან და ახსენებენ: საქმე კარგად წავიდოდა, რომ ამისთნა ცუდი პირები არ იყვეს საზოგადოებაშია.

ამას წინეთ ერთმა სოფლის შკოლის მასწავლებელმა მოახსენა უზღის უფროსს, შაგირდები აღარ შეკარებიანო, სულ თავი დაანებეს კლასში სიარულსა და როგორ მოვიქცეო. უზღის უფროსმა მამასახლისს მისწერა, გამოუცხადე საზოგადოებას შემოიყვანონ ბავშვები ჯამაგირი მოაგროვე და აძლიე უკლებლად მასწავლებელს ერთი ბავშვიც რომ არ ჰყვანდესო. ასე იქცევიან მამასახლისებიც.

ამ ნაირად ჩვენში შემოიღეს ამერიკული წესისამებრ ვალდებითი სწავლა. არცერთს გლეხს არ შეუძლიან თავი გაინთავისუფლოს სასწავლებლის ჯამაგირის გადასახადისაგან.

მასწავლებლებიც ამბობენ: ჩვენ საქმეს კარგად წავიყვანდით, რომ არაკეთილ კაცებსაო, რომელნიც ეუბნებიან ხალხს თუ შკოლაში შეიყვანეთ ბავშვები, სალდათათ წაგიყვანებენო...

მაგრამ ეს აზრი შემცდარია. მასწავლებლები ან ვერ მიხვდარან ამ წამდილ მიზეზს, ანუ არ უნდათ, რომ ის მიზეზი გაავებინონ საზოგადოებას.

ამისთნა ცუდი მოვლენაც და ჩვენი შკოლების შემცირების მიზეზი სულ სხვა გარემოება გახლავსთ და რომელია ეს გარემოება და მიზეზი ამას შემდეგში მოგახსენებთ.

შეზღის უფროსი და სოფლის შკოლის მასწავლებლები ამას მიაწერენ არა კეთილთა პირთა, რომელნიცა ვითომცა აგონებენ ხალხს ცუდ ხმებს, აშინებენ მათ სალდათათ წაგიყვანებენ, თუ ბავშვები შკოლაში მიეციოთ. ანუ, ეუბნებიან—სწავლა სასარგებლო არ არისო და სხვა ამისთნაებს. ამისათვის ამის შესაფერ საშუალებას ხმარობენ და მალალ მთავრობასაც ამას ეუბნებუნიან და ახსენებენ: საქმე კარგად წავიდოდა, რომ ამისთნა ცუდი პირები არ იყვეს საზოგადოებაშია.

განცხადებანი

ხვალ, კვირას, 23 ღვინობისთვის უუაღლესე, მთილისის ქალაქის გამგეობის სადგომში მოიწვევიან ყველა ის პირნი, რომელთაც განიზრახეს მეომართ გაჭირებულ ოჯახების დახმარებელ საზოგადოების შედგენა და აგრეთვე ისინიც, რომელნიც თანაუგრძნობენ ამ საქმეს, რათა მოისმინონ უფ. მთილისის ღუ.

ბერნატორის წინადადება და მოილაპარაკონ ამა საზოგადოებრივ მოქმედებაზე.

ბიზლიეთის (1-1)

ქუთაისში მიიღებენ ყაფილქვს საშუალ სასწავლებლების მესამე კლასადინ მოსამზადებლად.

მსურველს შეუძლიან იკითხოს „ძოლხი დის“ სასტუმროში ადამ დიუპონი.

ზანოვის ქუჩაზე, იაგარ მირზოევის სახლებში გავლე ახალი მოდის მაღაზია. მკერავ ქალის კაბებს, ტალმებს და შუბკებს, აგრეთვე ახალი მოდის დასახურავენსა და ჩასაცმელებს და საზოგადოთ ქალის ყოველ გვარ ტანისამოსს ხელ-ფასს ვიღებ სინდისიანათ.

გაბრიელ თოროპანოვი

ზოჩტის სახლის ქვეშ გაღებულთა საბძმო სახლადში, რომელშიაც მსურველს შეუძლიან იყიდოს: რძე, ერბო, მაწონი და სხვა ყველაფერი, რაც რძისაგან ნაწარმოებია.

გამოვიდა ამ დღეებში

წესდება

სასჯელთაზედა რომელთაცა გადასწყვეტენ მომრიგებელნი მსაჯულნი.

ქასსაცოინი განაჩენებითა და

„თამაშისა წესდება“

ისყიდება მთილისში, ტერ-ბრიქუროვის წიგნის მაღაზიაში, ქუთაისში ტერ-ბრიქუროვის აგენტთან და სილნაღში უ. ნ. ზამრეკელთან.

Table with columns for names, amounts, and categories. Includes sub-tables for 'ტელერაში' and 'ბირჟა'.